

Obsah

strana

Spencer

7

Trevor

21

Bertie

35

Diesel

49

Daisy

63

Spencer

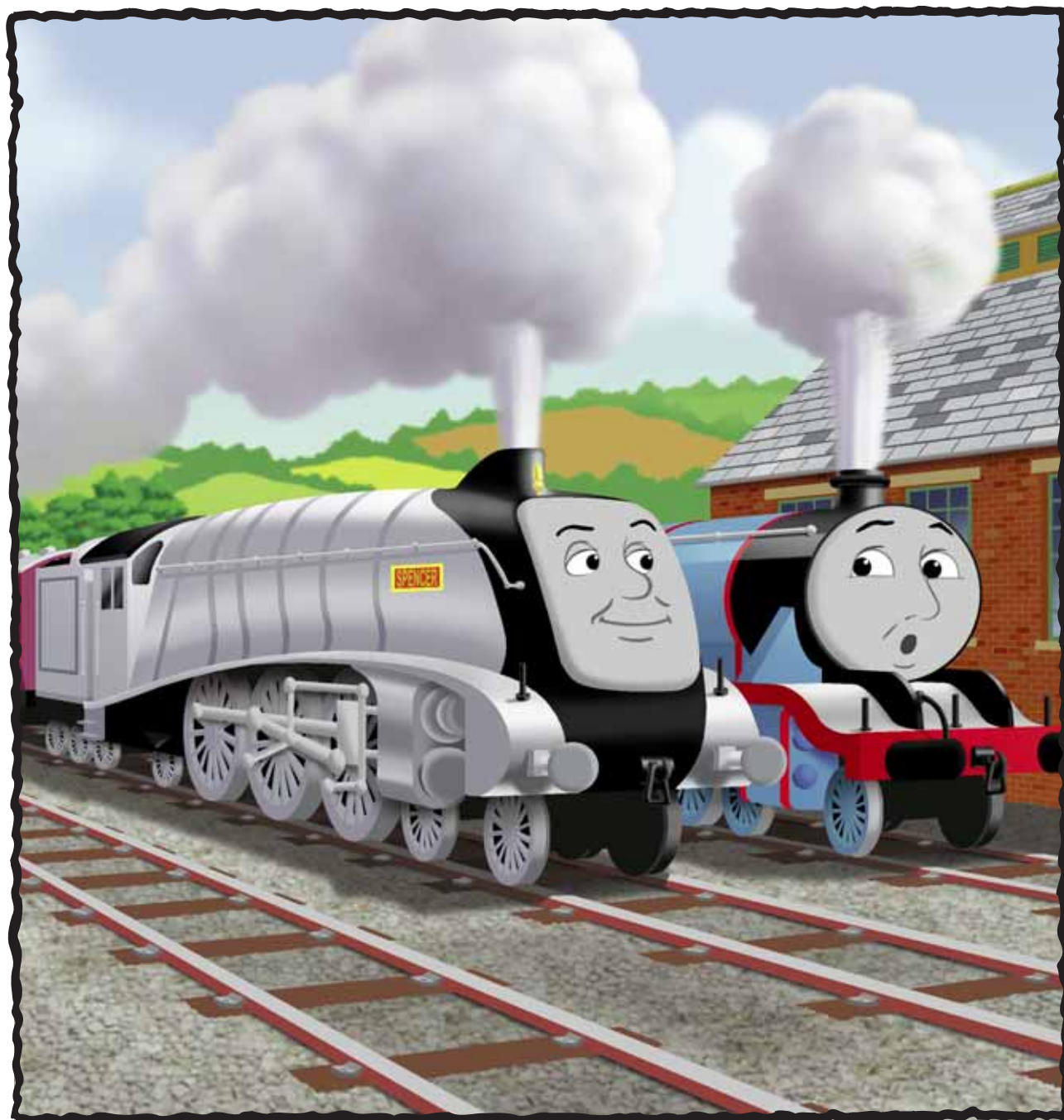
K VLAKŮM

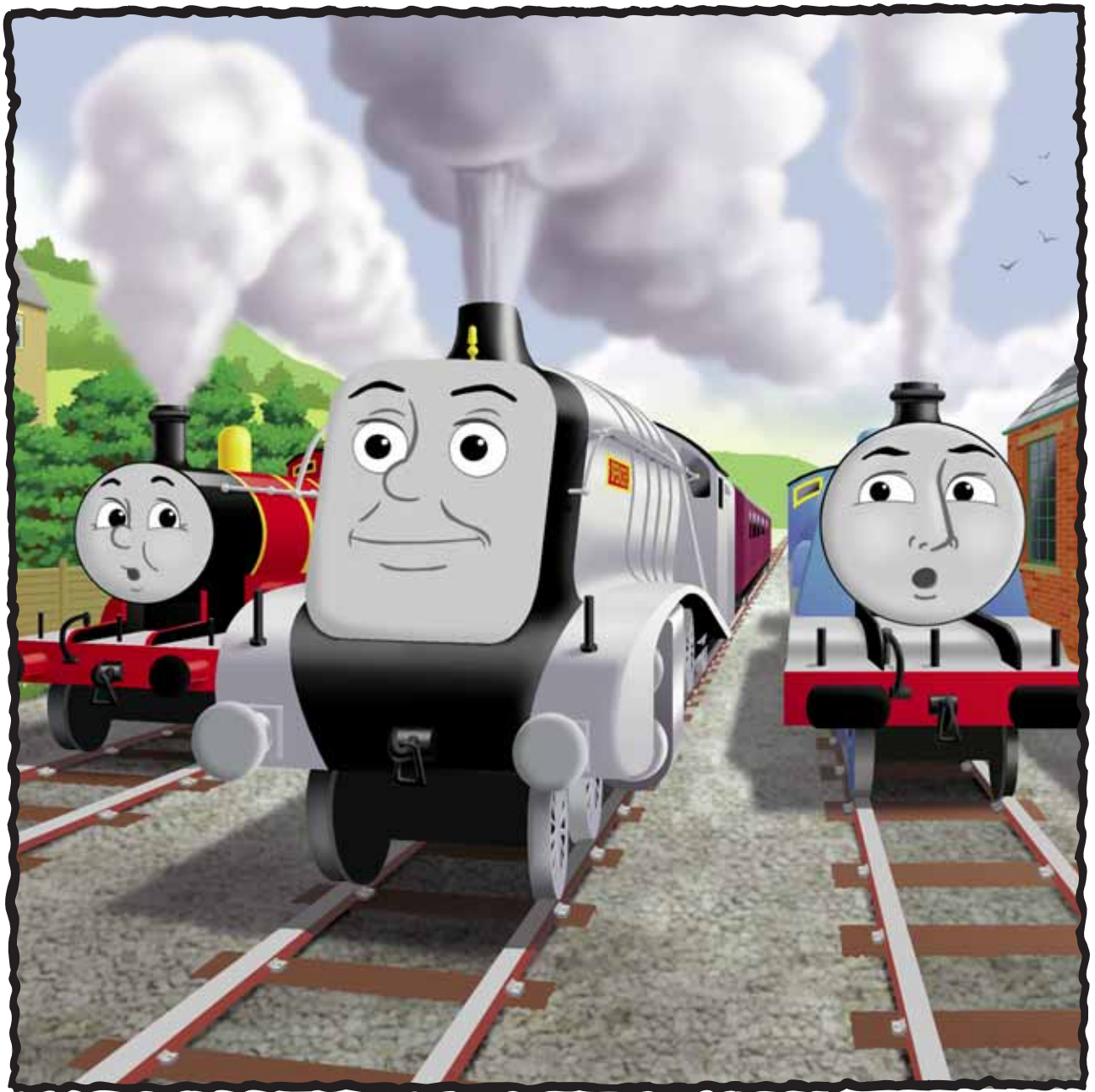

Toto je příběh o moderní lokomotivě Spencerovi. Vypadá moc elegantně a má stříbrnou barvu, a tak si o sobě myslí, že je skutečně nádherná mašinka. Jenže moje mašinky mu předvedly, že když dojde na plnění úkolů, tvrdá práce platí víc než krásný vzhled.

Jednoho dne přijeli na návštěvu ostrova Sodor vévoda s vévodkyní. Gordon doufal, že mu připadne čestný úkol vozit vzácné hosty po ostrově. Jenže ke Gordonovu zklamání si vévoda s vévodkyní přivezli vlastní mašinku. Jmenovala se Spencer a byla to ta nejlesklejší a nejelegantnější mašinka, jakou kdy Gordon viděl.

To odpoledne se měl na počest vévody a vévodkyně na nádraží v Maron konat večírek.

„To je na druhé straně Gordonova kopce,“ vysvětlil James Spencerovi.

„Budeš muset načerpat moře vody,“ radil Spencerovi Gordon.

„Já už mám moře vody,“ zasupěl Spencer a vypustil oblak páry. Pak pyšně zahoukal a vyjel z nádraží.

Jakmile ale Spencer dorazil ke Gordonovu kopci, jízda pro něj začala být pořádně namáhavá. Kopec byl dlouhý a strmý. Spencer funěl a hekal, táhl ze všech sil. Jenže mu začala docházet pára. Jeho strojvedoucí musel telefonovat o pomoc. Doma na nádraží oznámil přednosta stanice Gordonovi: „Tlustý kontrolor má pro tebe práci. Na kopci uvízla jedna mašinka.“

Gordon okamžitě vyrazil na cestu.

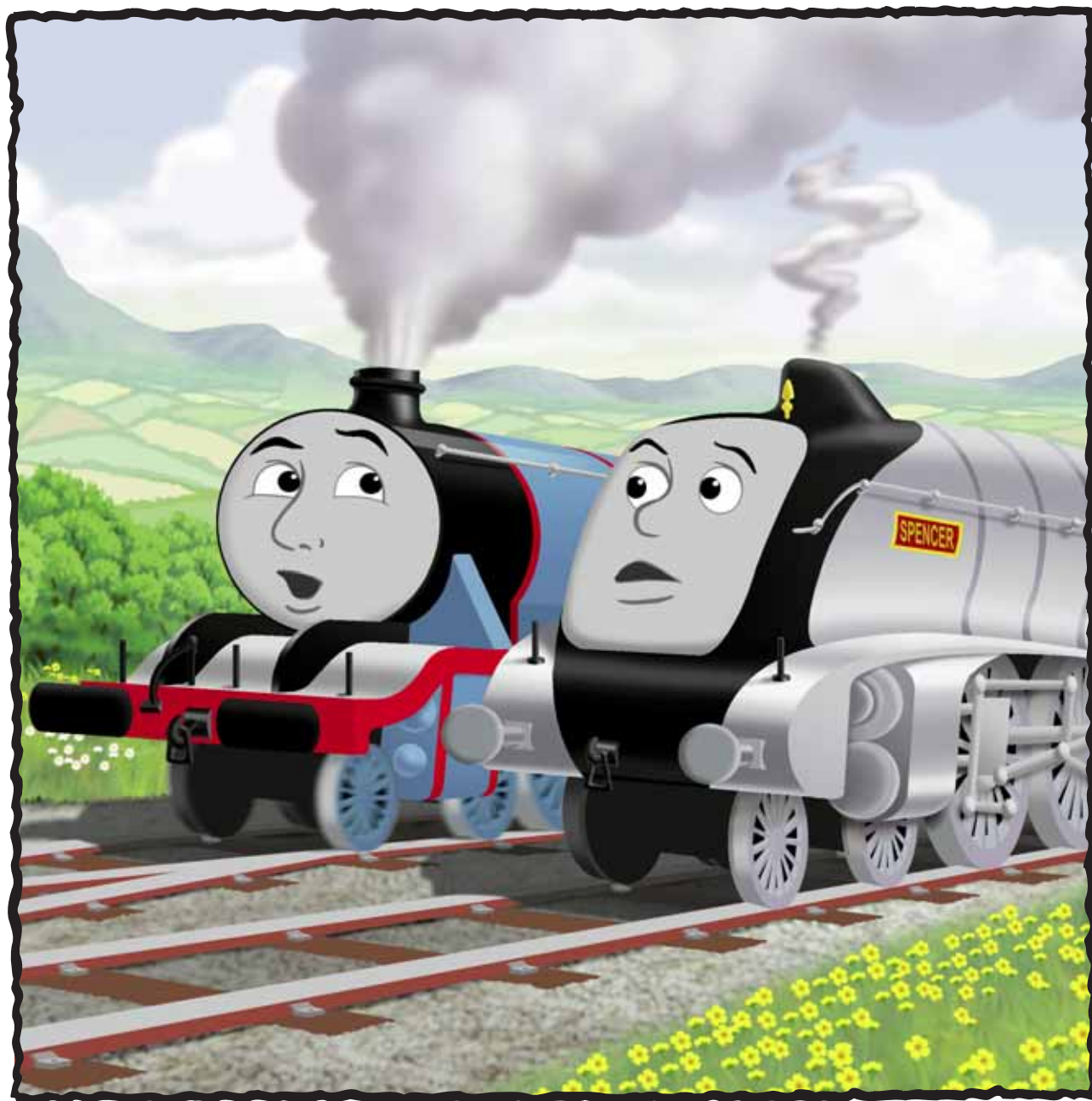
Velice ho překvapilo, že našel Spencera.

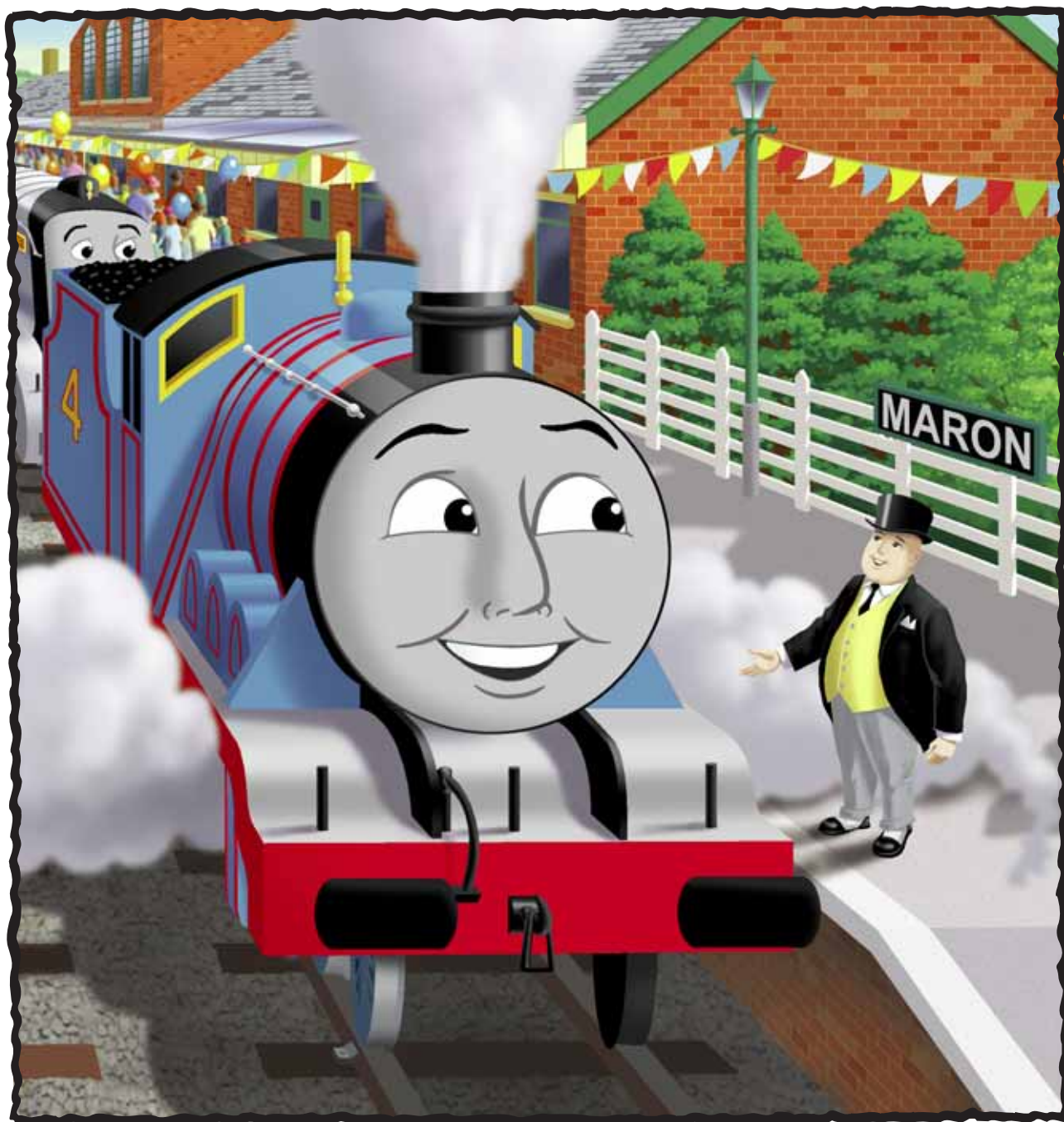
„Co se stalo?“ zeptal se.

„Jsem bez vody!“ zasípal Spencer. „Určitě mi praskla nádrž.“

„Možná,“ usmál se Gordon, „ale teď bychom sebou měli hodit. Na nádraží v Maron už všichni čekají na vévodu a vévodkyni.“

Brzy byl Spencer připojen ke Gordonovi a vyrazili.

O pár minut později zastavili na nádraží v Maron. Večírek mohl začít.

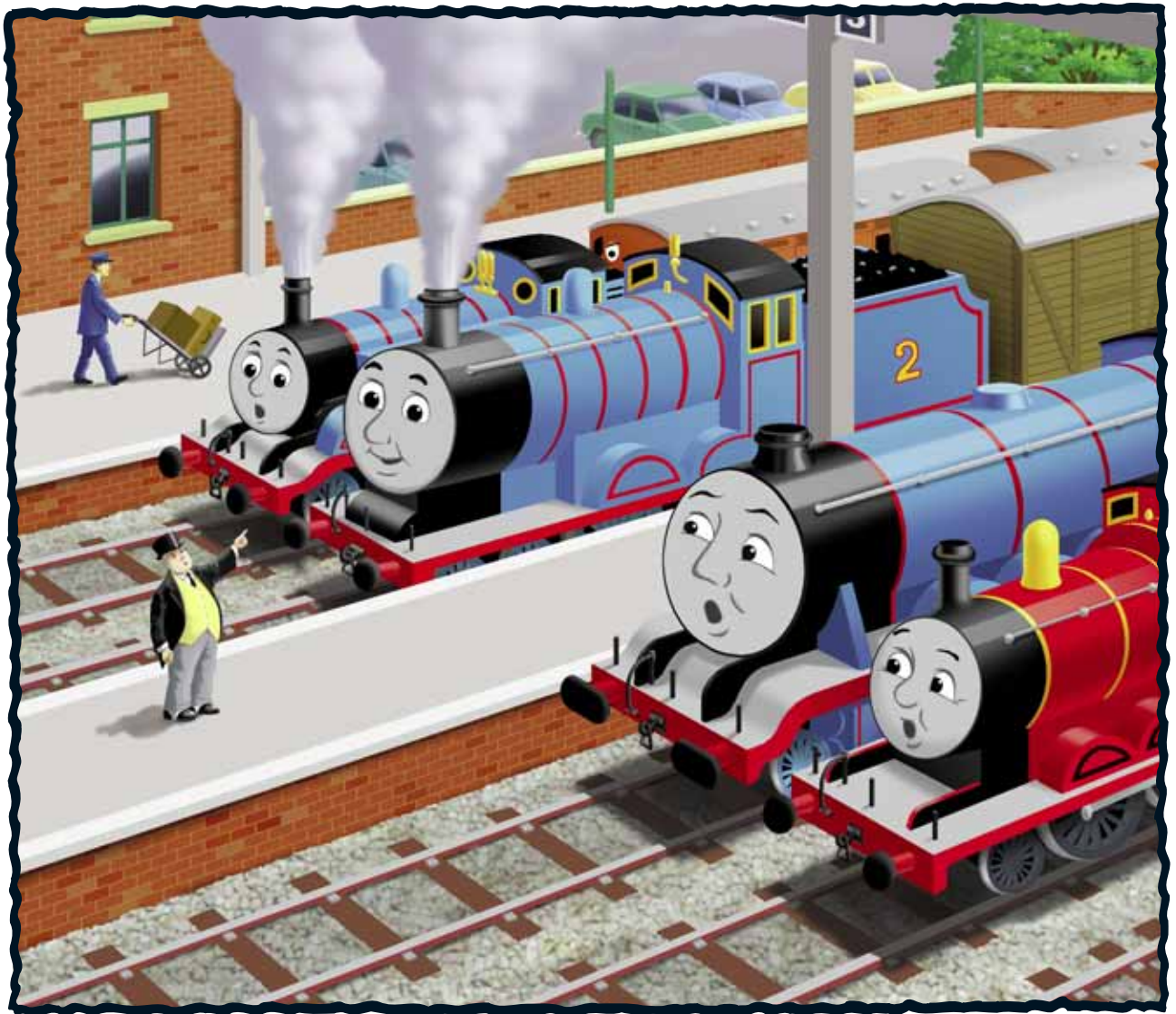
„Dobrá práce, Gordone,“ pochválil mašinku tlustý kontrolor. „Jsi moc užitečná mašinka!“

Gordon se dmul pýchou.

Spencer byl hodně rychlá lokomotiva. Jednou na trati do Knapfordu mu jeho strojvůdce oznámil náramnou novinu. „Překonal jsi Gordonův rekord,“ řekl. „Samozřejmě,“ chvástal se Spencer. „Jsem rychlejší a lepší lokomotiva než všechny sodorské mašinky dohromady.“ Mašinky tlustého kontrolora z toho byly dost mrzuté.

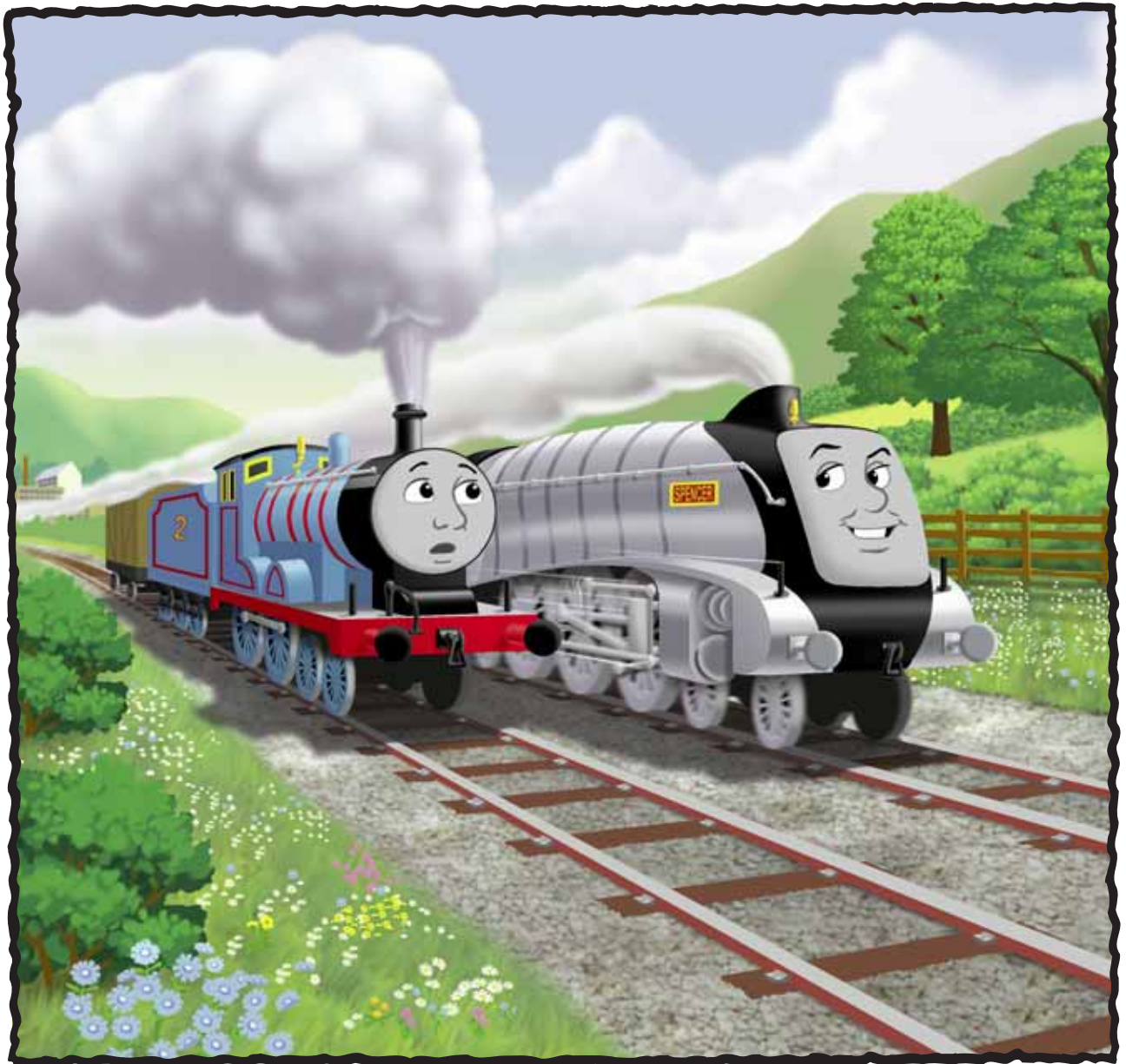
Spencer odvážel vévodu a vévodkyni do jejich letního sídla. Tlustý kontrolor přišel, aby svým mašinkám sdělil, že jednu z nich potřebuje na odvoz nábytku. Mašinky v tom viděly příležitost k závodě se Spencerem!

„Prosím, pane!“ vyhrkli Tomáš, James a Gordon všichni najednou. „Smím jet já?“

Jenže tlustý kontrolor místo nich vybral Edwarda.

Jamesovi a Gordonovi se to ani trochu nelíbilo. Edward byl stará mašinka, slabší a pomalejší než oni dva.

„Prohraje závod a znemožní celé naše nádraží!“ bručel James.

**Tomáš a Percy se na Jamese zlobili. Edward byl jejich kamarád.
„Toho velkého stříbrného vejta hu porazíš, kdy se ti zachce!“
povzbuzovali ho.**

Edward pomalu a vytrvale vyrázil.

„Je-du-ze-všech-sil, je-du-ze-všech-sil,“ od fuko val.

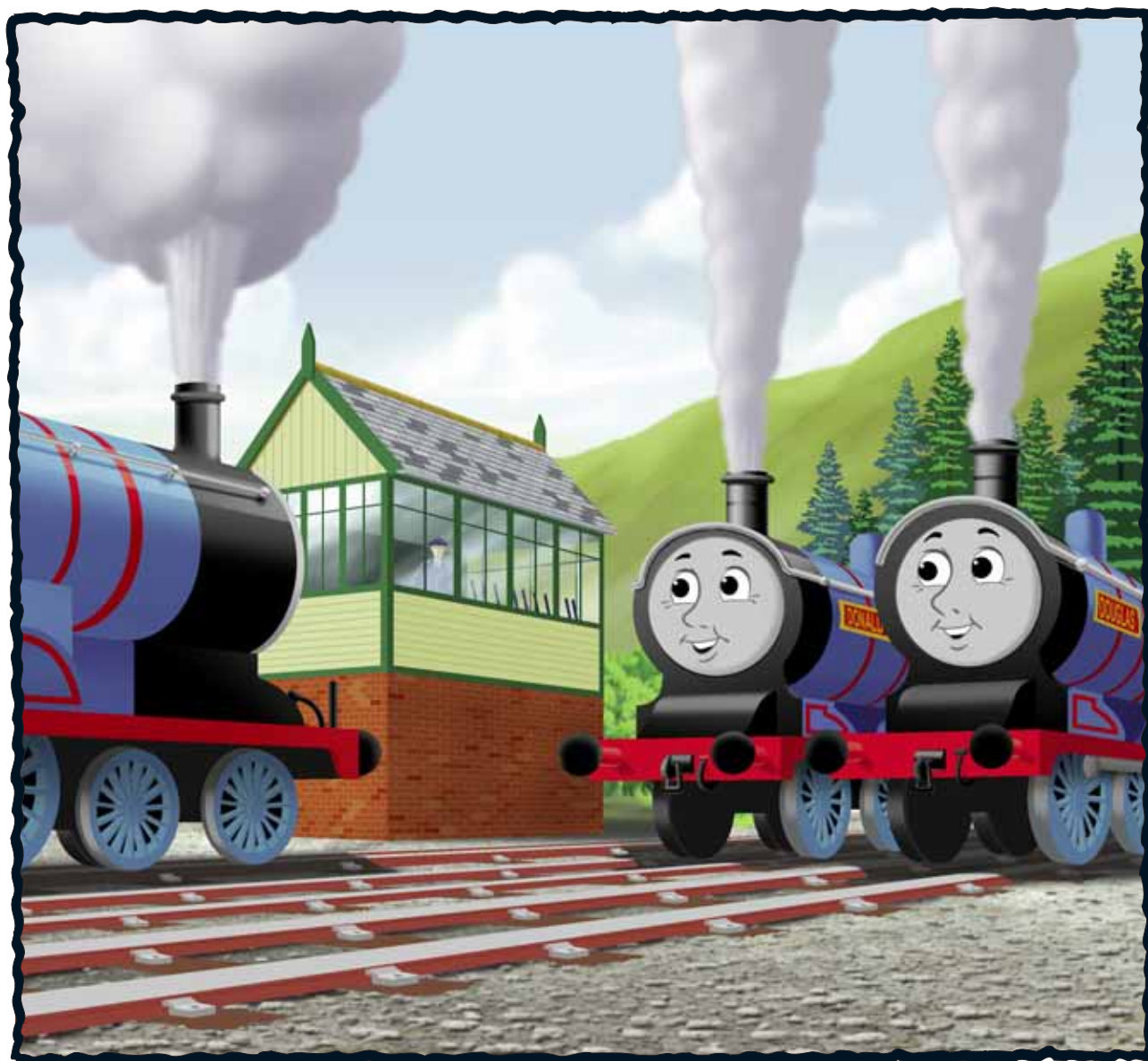
Ale Spencer Edwarda rychle předhoni l.

„Se mnou nemůžeš závodit,“ naparoval se.

Zahoukal a byl pryč!

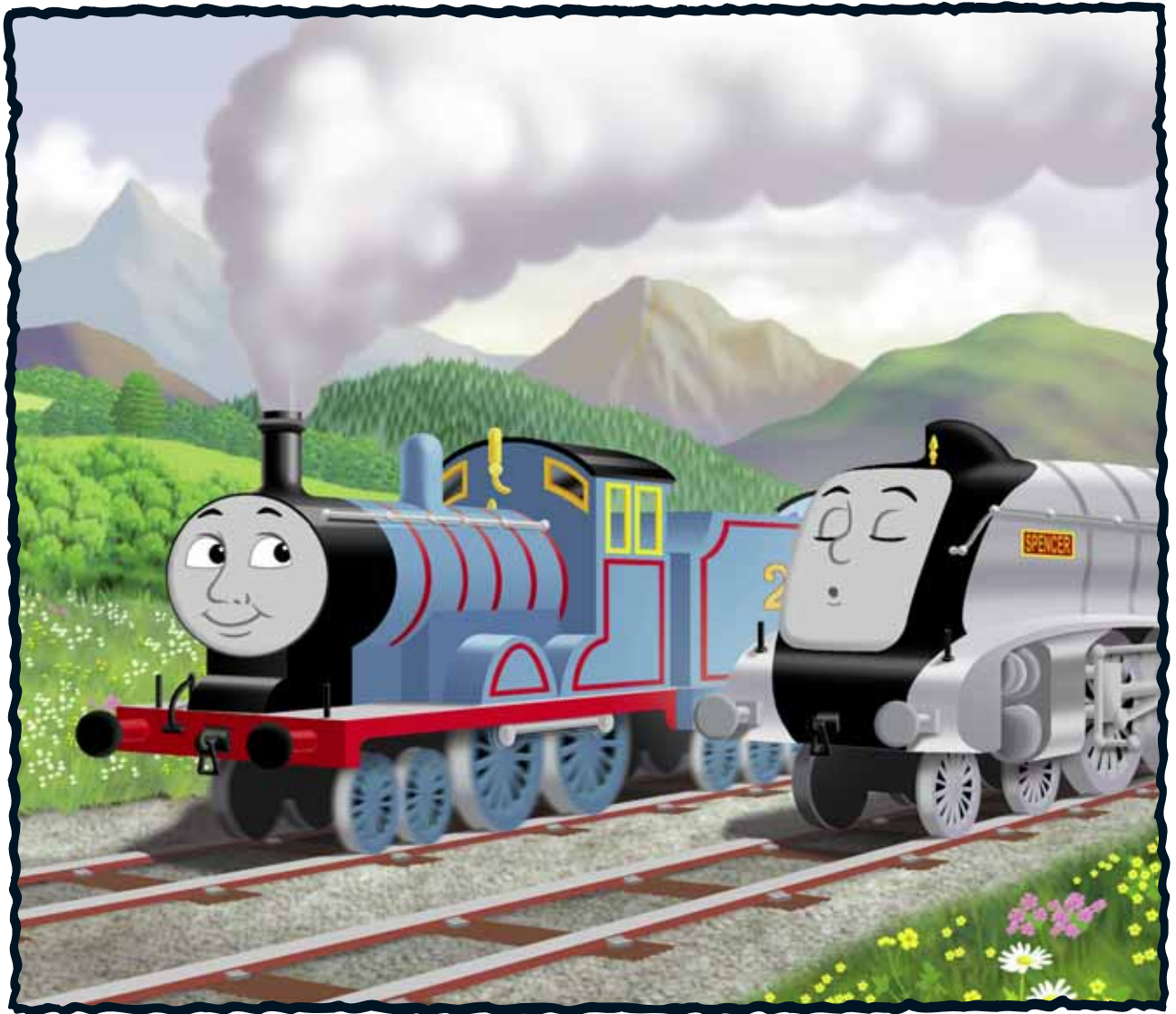
**Edward dorazil na úpatí strmého kopce.
Nábytek byl těžký a on se cítil unavený.
Ale Donald a Douglas na něho čekali v přestupní stanici.
Doslechli se o závodě.**

**„Edwarde, do toho, hurá!“ křičel Donald.
„Neboj se Spencera!“ volal Douglas. „Pořádně mu to nandej!“
Edward se teď cítil mnohem líp. Těžce oddechoval a funěl
a brzy se vyšplhal na vrchol kopce. Pak už mohl uhánět dolů
za Spencerem.**

Spencer jel vesele plnou parou vpřed. Před nimi bylo vidět vedlejší kolej vedoucí k letnímu sídlu. Ale vévoda si chtěl udělat několik fotografií krajiny. Spencer zastavil a vévoda vytáhl fotoaparát. Spencer zavřel oči. „Nic se neděje,“ řekl si líně, „vždyť mám náskok!“ Netrvalo dlouho a tvrdě usnul.

Jakmile vévoda skončil s fotografováním, Spencerův strojvůdce zazvonil na zvonek.

„Je na čase se hnout,“ řekl.

Nic se nedělo.

Spencer spal. Zdálo se mu o vítězství v závodě se sodorskými mašinkami a zvonek neslyšel. A neslyšel ani Edwardovo funění, když ho míjel. Spencerův strojvůdce zvonil znova a znova.

Konečně Spencer otevřel oči. Nemohl uvěřit pohledu, který se mu naskytl. Edward uháněl k letnímu sídlu.

„Už-jen-kou-sek, už-jen-kou-sek,“ supěla stará mašinka.

Spencer vystartoval, jak nejrychleji dovedl, ale už bylo pozdě. Edward zastavil přede dveřmi letního sídla. „Vyhrál jsem!“ radoval se. „Dokázal jsem to!“ Najednou ho nebolely píсты a netřásly se mu nápravy. To z radosti, že porazil Spencera. A Spencer nakonec sportovně uznal, že parní mašinky také umějí jezdit!

